
akik elhozták beethoent

REINER KUNZE

Hozzáláttak, hogy Beethoent végre
elhozzák mindenkihez
És volt egy lemezük is
amit lejátszottak a gyorsabb megértés kedvéért
az ötödik szimfónia c-moll op. 67.

De M. azt mondta
hogy ez neki túl hangos meg hogy
ő már öreg ehhez

De Beethoven elhozói éjjel
póznákat állítottak fel az utcákon és a tereken
drótokat feszítettek ki hangszórókat
szereltek fel és hajnalban
hogy alaposabban megismerjék felhangzott
az ötödik szimfónia c-moll op. 67
elég hangosan ahhoz hogy még a távoli
földeken is hallják

De M. azt mondta: fáj a feje
már délben hazament bezárta
az ajtót az ablakot és a fal
vastagságát dicsérte

Ily módon provokálva Beethoven elhozói
drótokat kötöztek fel a falakra és hangszórókat
akasztottak minden ablakra és
az ablaküvegen át egyre áradt
az ötödik szimfónia c-moll op. 67

Erre M. kiment a házból és feljelentette
Beethoven elhozóit;
de mindenki azt kérdezte tőle mi kifogása van
Beethoven ellen

E támadás után Beethoven elhozói bekopogtak
M. házába s mikor ajtót nyitott
betették lábukat a résbe s a rendet tisztaságot
dicsérve bementek
A szó véletlenül
Beethovenre terelődött
s hogy élőbbé tegyék a témát véletlenül
épp náluk volt
az ötödik szimfónia c-moll op. 67

De akkor M. egy ón merőkanállal
fejbe vágta Beethoven elhozóit
Még időben letartóztatták

M. tettét emberölési kísérletnek nevezték
a Beethoven elhozóit képviselő ügyvédek és a bírók
De nem adták föl a reményt
a vádlottat Ludwig von
Beethoven ötödik szimfóniájára c-moll op. 67
ítélték

De M. addig dörömbölt és ordított
amíg abba nem hagyták

Már túl öreg hozzá mondták Beethoven elhozói
De — folytatták — M. koporsója mellett
ott állnak gyermekei

Akik úgy rendelkeztek
hogy M. temetésén
az ötödik szimfóniát játsszák
c-moll op. 67

DÜSSELDORF IMPROMTU

Az ég vonzza a földet
mint pénz a pénzt

Üveg- és
acélfák minden reggel
tele izzó gyümölcscsel

Egy könyök —
ennyi az egyik
ember a másiknak

A MŰVÉSZET VÉGE

Nem szabad, mondta a bagoly a fajdkakasnak.
nem szabad a napról dalolnod
A nap lényegtelen

A fajdkakas törölte
verséből a napot

Művész vagy,
mondta a bagoly a fajdkakasnak

Jó sötét volt mindenütt.

A SZÁLERDŐ NEVELI FÁIT

A szálerdő neveli fáit

Elválasztva őket a fénytől, arra szorítja őket,
hogy küldjék fel lombcsúcsaikba minden zöldjüket
A minden ággal való lélegzés
képessége,
az ágbontás magáért való öröme
elsorvad

Megszűri az esőt, hogy elejét vegye
a szenvedélyes szomjúságnak

Engedi hogy a fák megnőjenek
egyformán arányosan:
Egy sem lát többet mint a másik
s ugyanazt mondja mindegyiknek

a szél

Gömöri György fordításai

* Reiner Kunze, keletnémet költő, 1933-ban született szász munkáscsaládból. Egyetemi tanulmányait filozófia és újságíró szakon végezte, s néhány évig irodalmat és esztétikát tanított a lipcei egyetemen. 1959-ben lemondott erről az állásáról, 1962 óta Greizben él cseh nemzetiségű feleségével. Kunzének eddig négy verseskötete jelent meg, egy 1968-ban a Német Demokratikus Köztársaságban, a többi három Nyugat-Németországban. Műfordításaiért 1968-ban megkapta a csehszlovák írószövetség fordítói díját. Kunze nemrégiben részt vett a cambridge-i költői fesztiválon, ahol versei igen nagy sikert arattak.